

hjá reidarinum Elite Shipping í Danmark.

Tað gongur eitt sindur stríðið at finna Densuddi. Skipið er ekki stórt enn ein jolla millum þrúðu skipini á redini. Knapplega dagar hon undan einum supply-báti. Dúkurin á Dannebrog veittrar í svalandi útsýningslotinum.

Kanska fleiri Densuddi

– Eg royndi at fáa Densuddi undir feroyskt flagg, áðrenn hon varð handað eigarunum, men það gekk ekki. Eg hevíð nógv stríð av hesum. Betri hevíð tað sæð út, um merkið hevíð veittrað her í Singapore. Men hvør veit, kanska feroyska merkið veittrar næst-uførð, sigur Poul Mohr.

Roknar tú við fleiri skip-um til Thailand?

– Tað veit eg ekki, onki er á borðinum enn. Men lat teir nú royna skipið. Tað kann verða, at teir verða so nøgðir við skipið, at teir vilja hava okkum at byggja onnur. Nýggj skipasløg frættist eisini um úti í heimi, sigur Poul Mohr. Akkurát í hesi løtu er hann ekki sinnður at tosa um nýggjar sáttmál- ar.

Riggað væl

Densuddi hevur riggað væl á jomfrufærðini. Hon er eisini roynd í ruskveðri og hon bar seg væl. At ferjan hevur riggað væl ber eisini viðfari hjá Poul Mohr við eykalutum boð um. Eykalutirnir eru í eini lítli leðutasku og teir viga neyvna meira enn fyra sukurpakkur.

– Ferðin hevur gingið eftir ætlan og vit hava verið sera væl nøgðir við at vera umborð á skipinum. Burtursæð frá, at vit vóru nakað seinkaðir í Suez, so hevur alt gingið eftir ætlan. Gjøgnum Suezveitina verður vanligja siglt í konvojum. Men egyptisk myndugleikarnir hildu Densuddi verða so lítil, at hon slapp ekki í nakra konvoy. Vit sigldu tí einsamallir í gjøgnum og krússaðu ímillum mótgangandi ferðslu. Men vit høvdu lods umborð. Miðskeiðis í Suez veitini fingur vit boð um at stæða. Vit sigldu inná eitt vatn og har vóru vit liggjandi í 12 tímar, áðrenn vit sluppu víðari. Hetta er einasta ferð á túrinum, at vit vóru seinkaðir, sigur Ernst Kass, skipari á Densuddi. Ernst eru roynd-

ur í at sigla úti. Umframt at hava verið fiskiskipari hevur hann eisini í fleiri ár fært farmaskip kring heimin. Hann hevur fleiri ferðir fyrr verið gjøgnum Suez veitina. Pensionistur hevði náttarvakt.

Á dekkinum gongur stýrimaðurin Hilmar Kass. Hann hevur nógv um at vera. Ein bátur við smyrjoliu og eitt sindur av provianti liggur við síðuna av Densuddi.

– Hetta hevur verið ein frálíkur túrur. Eg havi rættuliga notið at gingi vakt at siglt hendan túrin. Eg havi havt vakt frá 12-6 bæði á nátt og degi. Nógv hevur verið at hugt eftir, serliga á leiðum við nógnum skipum og har sum trongligt hevur verið. Eisini er nógv lisið á túrinum, sigur Hilmar Kass.

Hvussu kennist tað aftaná nógv ár í frálæru á Sjómannsskúlanum, nú at royna hetta í veruleikanum?

– Eg haldi, at frálæran á Sjómannsskúlanum hevur nógv við veruleikan at gera. Tað havi eg langt merki til hendan túrin. Annars eri eg ekki nakar ársungi á eini brúgv. Eg var fiskiskipari í mong ár, áðrenn eg gjørdist lærari. Men hetta er fyrstu ferð, at eg havi siglt úti, sigur Hilmar Kass.

– Tað hevur verið heitt á ferðini. Longu í Miðalhavinum byrjaði at orna og í Reyðahavinum var heilt „bedrøviligt“, sigur Hilmar Kass.

– Tað var ein ógiligur torusláttur fríggjanáttina. Vit vóru her beint uttanfyri Singapore. Hoyrdu tit hana á landi. Eg hevíð vakt og í lötum var alt havið eitt snarljós. Eg haldi, at toran slerdi niður í Densuddi ta einu ferðina. Men vit hava ekki sæð nakað enn. Stríkurarnar vóru alla staðni at siggja á himmalinum. Eg havi ekki sæð slíkt fyrr, sigur Hilmar Kass.

Teir singaporebúgvur, sum enn ekki hava vant seg við toruna, vaknaðu eisini fríggjanáttina av brakunum. Toran slerdi niður í Sjómannskirkjuna, men hesuferð slerdi bert releið frá. Í vár hendi stóruskaði á elektrisku installationirnar á kirkjuni, tí toran slerdi niður. Síðan er ein rúgva av lynavleiðarum lagdir. Toran gongur 200 dagar um árið í Singapore.

Ein oljutunna völdi trupulleikar

Á dekkinum á Densuddi stendur ein oljutunna. Hon er full av spildurnýggjari smyrjoliu. Mannin gongur kring hana og handlar hana. Men tað verður ringt at fáa nakað úr henni. Oljufelagið hevur gloymt at senda ein krana við og teir fáa illa stúrtað av henni.

– Hvat f. skulu vit við eini fullari oljutunnu, tá vit ekki kunnu fáa ein dropa úr henni spyr Poul á enskum, eitt sindur illur ella ótolin, mannin, sum er komin út við oljutunnuni. Teir tingast aftur og fram og endin er at báturin kemur aftur við einum krana.

Um kvøldið, tá Zacharis kemur umborð aftur, aftaná upptøkurnar í Singapore, bjóðar Poul Mohr einum sera lágvaksum og klønnum kinesara, ið eigur taxabátin, bláu tunnuna. Hann var fegin og nú stendur hon væl surrað aftast í bátinum. Hon er vaskað av einslistum. Hon skal nýfast í framtíðini til fekt kólivatn.

– A nice man, hasin sum gáv mær tunnuna, er hann skipari umborð? spyr kinesarin meg á veg inn aftur móti neophavinum. Hann festir sær í eina av hesum eyðkendu lokalu kanelsigaretunum og turkar sær um ennið.

Stuttur steðgur

Densuddi steðgaði stutt í Singapore. Teir komu inn um tvei tíðina um dagin og sigldu aftur á midnátt. Av manningini fór bert Zacharis í land. Hann hann skuldi gera upptøk fyri sjónvarpið.

Hinir arbeiddu umborð. – Her hevur verið trongt umborð. Skipið er ekki bygt til prúðar feroingar. Eg og Zacharis hava ekki kunna passerað hvønn annan á gangunum ella í trappunum. Hvørja ferð er havi gingið hesar, so havi eg rópt: „Zacharis, er tú har.“ Høvur hann ekki svarað, so hevur leiðin verið greið. Koyggjan er eisini stutt og rúmini sum heild lítil. Skipið er jú ekki nakað luksulinar og tað skal nýfast á árunum í Thailandi. sigur Ernst Kass skemtandi.

– Men gallan er fin, leggur Zacharis afturat. Hon er so tilpass trong, at í rulli stendur tú væl skoraður og matgerð.

Hilmar Kass og Poul Mohr tosa um hvussu teir skulu fáa smyrjoliuna burturúr fullu tunnuni. Mynd: Jústinus

Zacharis: Fyllir 45 í Thailandi

Singapore, Sosialurin: 28. oktober fyllir Zacharis Hammer 45 ár og hendan dagin ætlar hann at halda í Thailandi.

– Kemur ekki okkurt heilt óvæntað upp í leikin, so ætla eg og dáman at verða í Thailandi til føðingardagurin er farin framvið, sigur Zacharis Hammer.

– Vit ætla at ferðast eitt sindur í landinum og hyggja okkum um, sigur hann.

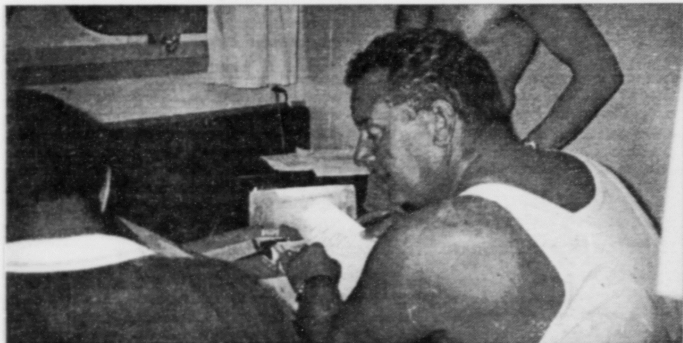
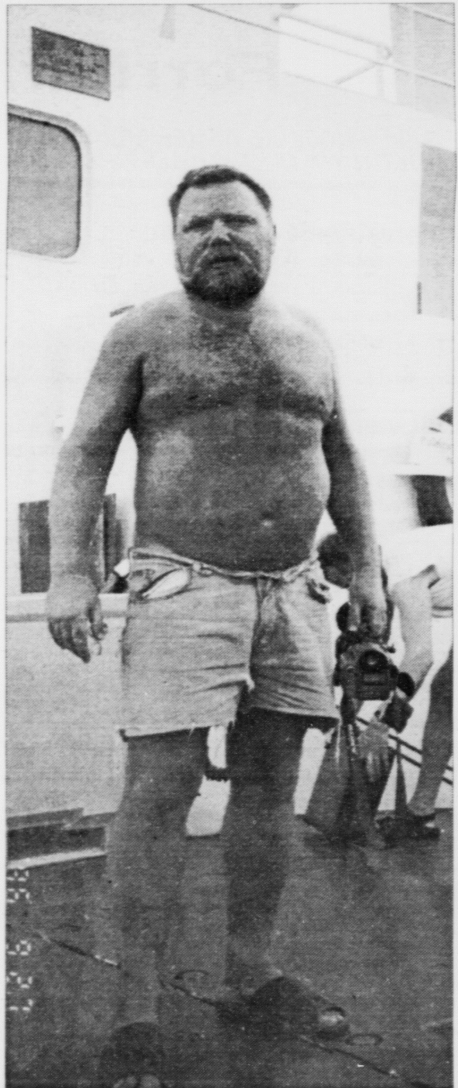
– Annars rokni eg við, at eg fari aftur til sjós, tá eg komi heim aftur. Eg lúri eftir at sleppa ein túr í Barentshavið. Eg havi seinastu 16 árin gingið við upptøktólunum og nú tørvar mær ein steðg. Ella sagt á annan hátt. Eg havi altíð upptøktól við mær, men nú nýtist mær bert at gera tað, sum eg havi hug til, sigur hann.

Men Zacharis ætlar sær ekki at gevast sum sjónvarpsmaður.

– Eg fari aftur í sjónvarpið, tí mær dámar hetta arbeiði. Serliga at arbeiða við náttúrufilmunum. Fleiri feroingar halda meg vera djarvan, at ganga við upptøktólunum í illgongdu brattlendunum og í björgunum. Men eg eri als ekki djarvur. Tað sum drivur verk- ið er ein ómetaliga stór trongd eftir at sleppa at siga frá hesum partinum av feroyska gerandisdegnum og mentanini.

Annars gjørdi vit Zacharis órætt, tá vit í leygardagsblaðnum skrivaðu, at Poul Mohr hevði dragsað upptøktól við til Singapore. Zacharis hevði tólið við heiman og hann hevur lýst gerandisdagin umborð frá fyrsta degi. Teir høvdu filmar við til hann. Sending um ferðina hjá Densuddi kemur seinni. Zacharis hevur eisini tikist við at skriva persónliga dagbók á ferðini.

Zacharis í tropubúna

Ernst Kass, skipari, hevíð nógv um at bera í Singapore. Ein rúgva av skjólum skuldu avgreiðast. Her er hann saman við agentinum. Mynd: Jústinus